

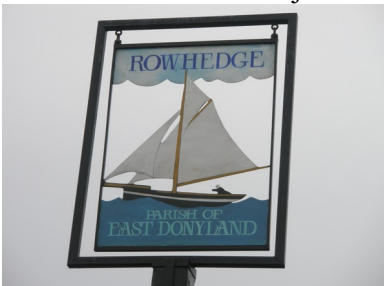
JACHTWERF RIK HOMAN

Werfnieuws 49 Voorjaar 2011

Windkracht 7, mogelijk 8 was de voorspelling toen we op 10 maart vertrokken voor een vroeg tochtje met onze Cornish Crabber "Otter" die in Heybridge ligt aan de Engelse Oostkust.

Het wrak van een Thames Barge vlak bij Heybridge. Koud weer, maar met de diesel kachel werd het al gauw behaaglijk toen we in de avond aan boord kwamen. De volgende dag was de wind gaan liggen en met een lekker zonnetje konden we met hoogwater door de sluis en zeilden de Blackwater af met de eb mee. Ondanks onze dikke skipakken, leren laarzen, mutsen en wanten wordt het toch koud als je stil zit en bij Tollesbury hadden we wel genoeg en meerden aan een van de vele, nu vrije boeien, die 's-zomers allemaal bezet zijn. De volgende dag met de eb

mee naar zee en vandaar weer naar binnen met de vloed de Colne op tot Rowhedge, waar we even bij het werfje van Fabian Bush hebben gekeken. Daarna naar de overkant, Wivenhoe, waar we konden liggen aan de droogvallende steiger van de jachtclub. Later kwam daar ook een kleine visserman liggen die een paar honderd kilo vis had gevangen; we konden daar wel een kabeljauw kopen. De kleinste die hij had waren al te groot voor onze

pan. Heerlijk klaargemaakt door Edith; wat smaakt vis dan goed als het zo vers is.

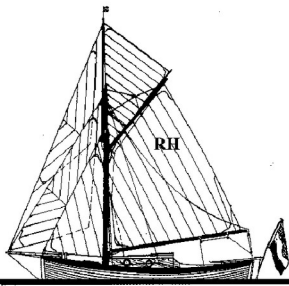
Twee mooie kabeljauwen voor 6 pond.

Om 6 uur de volgende morgen besloot Edith los te maken en vroeg te gaan varen, maar de Otter raakte weer aan de grond en we vielen dus weer droog, nu niet meer aan de steiger, maar gelukkig nog net op de "hard" zodat we wel konden gaan wandelen. De modder is daar overal zo zacht dat je er niet kunt lopen!

Nog net op de hard van de jachtclub drooggevallen.

Een prachtige wandeling langs de Colne en Alesford Creek. In Engeland zijn zoveel voetpaden langs de kust en rivieren; in Holland heb je meestal een dijk erlangs en dan ook nog met een drukke weg, maar hier loop je langs de bosrand die tot bij het water loopt. We vonden er de restanten van een oude spoorlijn, later zagen we op een kaart dat die van Wivenhoe naar Brightlingsea heeft gelopen met een brug over de Creek Er was daar ook een oude steiger waar Thames Barges aanlegden om zand te laden. Ook nu nog gebeurt dat, maar dan met motorschepen. Die kunnen

JACHTWERF RIK HOMAN

alleen bij hoogwater naar binnen en vallen dan droog om te lossen of te laden. Dat zand wordt gek genoeg naar China geëxporteerd, de speciale samenstelling maakt het geschikt voor porcelein.

De kustvaarders die porcelein zand vervoeren.

Terug op de boot kwam de vloed alweer op, maar omdat het begon te regenen gingen we gewoon weer terug aan de steiger. De volgende morgen wel op tijd eruit; het had gevoren en er zat dik ijs op dek; heel voorzichtig lopen. Maar wat een mooie ochtend! Windstil en met een prachtige opkomende zon, die al gauw het ijs deed smelten.

Een windstille morgen op de Colne.

Even later kwam er ook nog een dun windje en konden we met de eb de Colne weer afzeilen. De visserman had verteld dat bij de Eagle haring zat, dus wij daarheen met de vislijn achter de boot. Die vislijn heeft een stuk of 5 haakjes en daarvoor een klein plankje met lood verzwaard dat de vislijn onder water houdt, een paravane. Maar niets gevangen, nog te

vroeg in het seizoen.

Strandlopers rusten uit op een boot bij West Mersea

Doorgezeild naar West Mersea, waar we weer bij de jachtclub aan de ponton aanlegden; in de zomer wordt je daar wel weggestuurd, maar nu was er weinig te doen. Wel weer een visserman die ons een mooie zeebaars verkocht. Leuk dat je dan weer zeilvrienden tegenkomt die aan hun boot aan het werk zijn en maar al te graag even aan boord een borrel komen drinken.

De volgende morgen potdicht van de mist en toch veel wind, dus extra koud en onaangenaam.

Later in de middag trok de mist wat weg en voeren we naar Tollesbury, waar we nu wel wat verder naar binnen wilden varen.

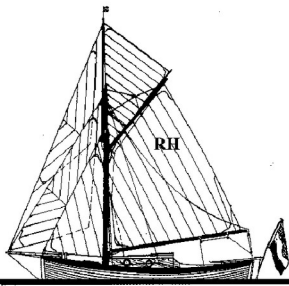

In Tollesbury was het water nog niet hoog genoeg.

Dat lukte ook wel, maar omdat het doortij was kwam het water maar langzaam op en niet erg hoog. We dachten weer een plekje te vinden bij de jachtclub, maar een jongedame, een soort akela kwam vertellen dat dit privé terrein was en dat we beslist niet mochten aanleggen. Dit in tegenstelling tot de gastvrijheid die we meestal ondervinden bij soms hele chique

Adres: JACHTWERF RIK HOMAN, Platteweg 33, 2811 HM REEUWIJK. Tel: 0182 599892

Fax: 0182 599815 E-mail: rik.homan@wolmail.nl Gironr: 2460759 ABN-AMRO nr: 491539118 KvK nr: 14289

JACHTWERF RIK HOMAN

jachtclubs, waar we altijd heel welkom zijn, zelfs om te douchen. Nou in Tollesbury dus niet, jammer want dat was het enige plekje waar we aan konden leggen en naar het dorp lopen om de pub te bezoeken. Dan maar weer terug naar een meerboei. We waren de afgelopen dagen wel vaak drooggevallen, maar niet op een plek waar je rond de boot kunt lopen.

Droogvallen en de boot schoonmaken op Osea.

We zeilden daarom de volgende morgen tegen de ebstroom in naar Osea Island en lieten de Otter daar net achter de punt op het strand lopen. De golven liepen toch wat om die punt heen, zodat we een tijdje hevig lagen te schudden van de golven die tegen de onderkant aansloegen, maar dat was maar even. Koud was het, dus binnen met koffie afgewacht tot het laagwater was en we wat aan de boot konden doen.

Een emmertje oesters rapen.

Wat schoonmaken, een beschadiging wegplamuren en een schroefje voor de zwemtrap; daar konden we nu goed bijkomen. Een emmer vol oesters geraapt en nog een wandeling langs het mooie strand en op tijd weer aan boord om na een rommelig vlotkomen weer een boei te pakken voor de nacht.

De buiskap over het schuifluik die we hebben gemaakt, geeft net wat beschutting bij slecht weer.

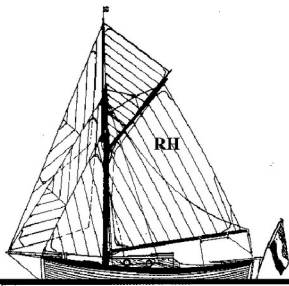
De wind viel helemaal stil en het valt ons op hoe weinig geluid er dan is; geen auto's, geen, trein, geen vliegtuigen; oorverdovende stilte. Ook is het er pikkedonker; hier en daar slechts een lichtje in de verte. Osea Island is dan ook erg afgelegen en alleen te bereiken via een "causeway" die alleen bij laagwater droogvalt. Met hoogwater zeilen we daar makkelijk overheen. Er staat nog een oude steiger waar in de oorlog vliegboten aankonden leggen. Een stuk van die steiger is provisorisch gerepareerd nadat daar op een donkere nacht een schip doorheen was gevaren met heel hoog water.

De vervallen steiger voor vliegboten op Osea.

Die dacht dat het groene licht op het hoofd van de steiger een ander schip was waarvoor moest worden uitgeweken. De volgende dag weer terug naar

JACHTWERF RIK HOMAN

Heybridge, naar onze vaste ligplaats, de boot opruimen en de dieselolie aanvullen; we hadden veel meer voor de kachel gebruikt dan voor de motor. Voordat we met de nachtboot weer naar Holland voeren, met de auto nog even langs Pinn Mill gegaan en ons daar bij de open haard opgewarmd in de "Butt and Oyster" en lekker gegeten.

Een dikke laag sneeuw op de Platteweg.

We hadden een koude winter, maar door de dikke laag sneeuw was het ijs eerst onbegaanbaar, maar na wat dooi en toen weer vorst wat het toch opeens schaatsen; de hele plas lag goed dicht, zonder wakken. Maar niemand op het ijs; pas nadat we een paar dagen lang het goede voorbeeld hadden gegeven kwamen we nog een paar schaatsers tegen. Met de ijszeiler flitsten we over de plas met een goede wind, maar voor Edith eindigde dit niet zo leuk want bij het uitstappen gleden ze uit en brak haar arm. In het Groene Hart Ziekenhuis urenlang wachten en werd het niet goed gezet. Ze heeft daar nog veel last van en het spelen op de accordeon gaat nog niet zo goed.

In het najaar hadden we de jaarlijkse Reeuwijk Raid georganiseerd. Er waren 32 ingeschreven boten; ongekend veel, maar met wat passen en meten konden we alle boten toch te water laten en in de haven een plekje geven. Het was prachtig weer en de voor het eerst geprobeerde formule namelijk 5 minuten voorop en dan weer achteraan sluiten werkte prima. "s-Avonds bleven de meesten slapen en hadden we een maaltijd en daarna muziek. Ook de tweede dag, de toertocht over alle plassen was heel gezellig; met 30 boten tegelijk zeilend of roeiend door de bruggen was voor Reeuwijk een ongebruikelijk spektakel. Ook voor ons wat het weer een hele prestatie om met de zware sloep zonder de motor te gebruiken rond te komen.

Reeuwijk Raid 2010; met alle boten tegelijk door de brug in de Kossedijk.

Nu ik dit allemaal opschrijf is het heerlijk lenteweer geworden en zijn er al veel mensen aan het werk aan hun boot. In de werkplaats heb ik een nieuwe boot op stapel staan; een mooie klassieke kajuitzeilsloep, die ik al 18 jaar geleden had ontworpen, maar nooit heb afgebouwd.

Nu moet het er maar eens van komen, maar die zal zeker dit jaar nog niet varen.

Ik ga ervan uit dat u uw boot op dezelfde manier wilt stallen als vorig jaar.

Na vele jaren de ligplaatshuur gelijk te hebben gehouden, zal ik voor het komend seizoen de prijs met ongeveer 3% verhogen. Als u niet wilt stallen, wilt u dat zo spoedig mogelijk een telefoontje geven, dan kan ik misschien nog iemand anders een plek in de haven geven. Als u de bijgevoegde rekening vóór 10 april betaalt, dan is uw plek gereserveerd. Ik wens u een goed vaarseizoen 2011.

Rik en Edith